Hogyan modellezzük betegségek előfordulásának időbeli változását?

Ferenci Tamás¹ Kolossváry Endre²

¹Óbudai Egyetem, Neumann János Informatikai Kar, Élettani Szabályozások Kutatóközpont

²Szent Imre Egyetemi Oktatókórház, Angiológiai Osztály

2017. június 9.

Bevezetés, klasszikus megoldások

Interpretálhatóság javítása a félparaméteres megoldásnál

Egy fél-paraméteres megoldás: spline-ok használata

Bevezetés, klasszikus megoldások

Betegségek előfordulásának időbeli változása

- Az epidemiológiai egyik alapvető kérdése
- Számos előfordulási adat érhető el idősorosan
- Könnyen gyártható is ilyen adminisztratív/finanszírozási adatokból
- Klasszikus elemzési eszköztár (különböző időtartamokra aggregálás és ábrázolás, standardizálás stb.) vs. korszerű – regressziós – modellezés

A regressziós modellezés előnyei és hátrányai

Előnyök:

- ► Több tényező figyelembevétele teljesen kézenfekvő
- "Beépített" standardizálás
- Jól felhasználható (interpretálható, ábrázolható, CI-vel ellátható stb.) eredmények
- Kiforrott apparátus, jó számítástechnikai támogatás

Hátrányok:

 A modellfeltevések maguk is bejönnek, teljesülésük kérdés, ellenőrizni kell őket

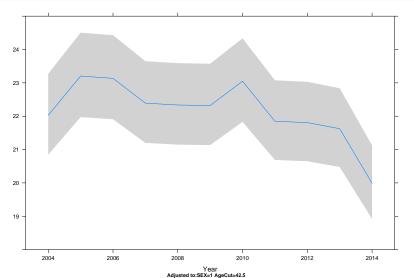
Esettanulmány

- Alsó végtagi érbetegségek talaján előforduló major amputációk
- Adatforrás: ÁEEK (adminisztratív/finanszírozási adatbázis)
- 2004-től 2014-ig tart a most vizsgált idősor
- Ismert az alany neme és életkora (számos más is, de azokat most nem használjuk)

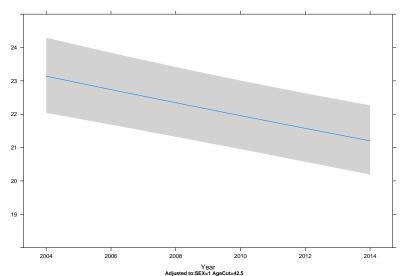
Függvényforma-választás

Klasszikusan: paraméteres (pl. $\beta_0 + \beta_{Year} Year$) vs. nem-paraméteres (pl. $\beta_0 + \beta_{Year=2005} D_{Year=2005} + \beta_{Year=2016} D_{Year=2006} + \ldots + \beta_{Year=2014} D_{Year=2014}$)

Nemparaméteres függvényforma (az év példáján)

Paraméteres függvényforma (az év példáján)

Nemparaméteres vs. paraméteres: szempontok a választáshoz

 Illeszkedés jósága vs. takarékosság (és ebből adódóan: becsülhetőség, általánosítóképesség)

Függvényforma	df	χ^2	AIC
Nemparaméteres			
Paraméteres	22	102686.2	16181.01

- Klinikai interpretálhatóság
- Időbeli extrapolálhatóság

használata

Egy fél-paraméteres megoldás: spline-ok

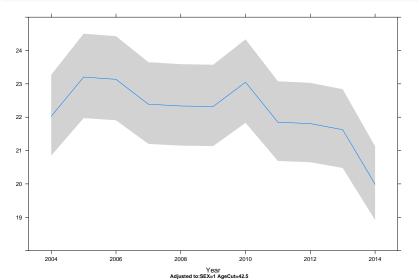
A spline-ok lényege I

- Technikailag paraméteres, de olyan komplex a függvényforma, hogy úgysem interpretáljuk
- Alapgondolat: cserében ezért kapjunk olyan megoldást, ami egyszerre flexibilis (mint a nem-paraméteresek), de közben takarékos a szabadsági fokokkal (mint a paraméteresek)
- Egymondatos definíció: a spline szakaszonként definiált polinomokból összerakott görbe (úgy, hogy a szakaszok találkozási pontjánál, a csomópontoknál szép simán menjenek át egymásba)
- ► Talán a leggyakoribb a korlátozott köbös spline: harmadfokú polinomok, a csomópontoknál azonos érték, derivált és második derivált (belátható, hogy ez azt fogja jelenteni, hogy egy globális harmadfokú függvényt kell venni, és szakaszonként csak a harmadfokú tagot kell eltéríteni), az első pont előtt és az utolsó után pedig lineárisan megy tovább (ez még tovább egyszerűsít)

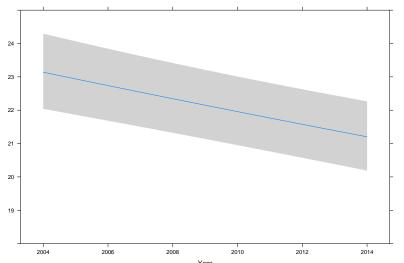
A spline-ok lényege II

lacktriangleright k csomópont esetén k-1 paramétert kell becsülni (a csomópontok számát és helyét általában nem statisztikai becsléssel határozzuk meg)

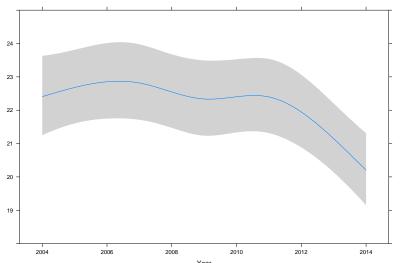
Emlékeztetőül: nemparaméteres függfényvforma

Emlékeztetőül: paraméteres függfényvforma

És a spline-okkal történő megoldás

Összehasonlítás

Illeszkedés jósága vs. takarékosság

	df	v ²	AIC
	<u> </u>	<u>Λ</u>	
Nemparaméteres	31	102725.1	16160.11
Spline	25	102709.8	16163.42
Paraméteres	22	102686.2	16181.01

- Klinikai interpretálhatóság
- ► Időbeli extrapolálhatóság

Interpretálhatóság javítása a félparaméteres megoldásnál

Az alapgondolat

- Mi érdekel minket elsősorban?
- Az egyik nagyon fontos kérdés: mikor vált ritkábbá (vagy épp gyakoribbá) a betegség?
- Lefordítva: a függvényforma deriváltját keressük!

Véges differenciák módszere

- ► A paraméteres függvényformák triviális deriválhatóak (pláne a lineáris), de mi a helyzet a spline-okkal?
- Elég nyakatekert, de szerencsére egy huszárvágással megoldhatjuk az egész problémát
- A deriválást közelítve bármilyen függvényformára meg tudjuk oldani a problémát; kissé nagyképűen szólva, a véges differenciák módszerét alkalmazzuk:

$$f'(x) = \frac{f(x+h) - f(x)}{h} \Big|_{h \text{ kics}}$$

Spline deriválás véges differenciák módszerével R-ben

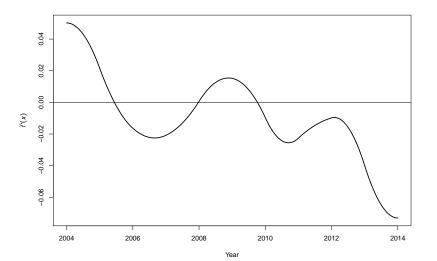
Szerencsére Gavin Simpson már eleve megírta nekünk az mgcv csomaghoz illeszkedően:

- Github: gavinsimpson / Deriv.R
- Github: gavinsimpson / derivSimulCI.R

A releváns kódrészlet:

```
X0 <- predict(mod, newDF, type = "lpmatrix")
newDF <- newDF + eps
X1 <- predict(mod, newDF, type = "lpmatrix")
Xp <- (X1 - X0) / eps</pre>
```

Az eredmény

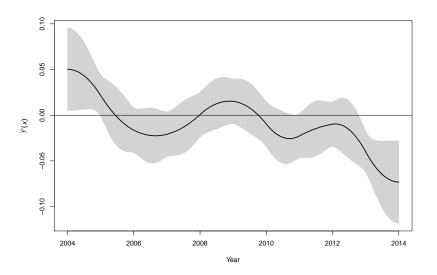
De a poén csak most jön

- A deriválás azért nem volt egy akkor tudományos eredmény...
- Jó lenne tudni azt is, hogy ez hol szignifikáns!
- Most jön a szép rész: a deriváltra tudunk konfidenciaintervallumot is adni!

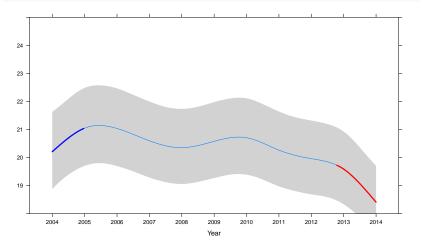
```
for(i in seq_len(nt)) {
   Xi <- Xp * 0
   want <- grep(t.labs[i], colnames(X1))
   Xi[, want] <- Xp[, want]
   df <- Xi /k*/ coef(mod)
   df.sd <- rowSums(Xi /k*/ mod$Vp * Xi)^.5
   lD[[i]] <- list(deriv = df, se.deriv = df.sd)
}</pre>
```

Vagy pedig: poszterior szimulációval

Az eredmény (konfidenciaintervallummal)

És a nagyfinálé

Összefoglalva

- A paraméteres modellek jól interpretálhatóak, extrapolálhatóak, de kérdéses lehet az illeszkedésük a valósághoz
- A nemparaméteres modelleknél lényegében fordított az előny/hátrány helyzet
- A spline-okat használó (félparaméteres) modellek jó kompromisszumot jelentenek
- A bemutatott módszerrel pedig némileg még az interpretálhatóságuk is javítható